

גיסנו ריעק"מ בבית הר"ש חריף, אמר כי ה"א שלהם שיתעבר השנה כק' הר"ש הנ"ל (ב).

הנני בזה גיסך הרו"ש ושלום כב"ב ע"ב החג וכשרונו עם כט"ס א. מ. אלטר

הח"ח 1234567

יב (יא)

ב"ה

לבני היקר האברך המשכיל מ' ישראל שיחי' לאוי"ט.

- - אתמול הביא לכאן רב מפורסם מאונגריין קושיא עמ"ש במנחות ס"ט חטים שירדו בעבים אם למנחות אמאי לא (א), כפי מה שא"י בסנהדרין (ב) דבשר שצלו מהשמים לאדם הראשון לא בשר, כמו כן לא חטים הם. והשבתי לו דמש"כ שם שאינו בשר היינו בשר מן החי שזה הוזהר אדה"ר, אבל בשר הוא דחיק אוכל יטעם (ג). וחזר והקשה דהשמן דנס חנוכה לא יהי' שמן זית, וכבר ישבתי זה רבות

להיות בשבת שכחו ולא ידעו אם פסח דוחה את השבת אם לאו.
(ב) במכתב הקודם.

ב. (א) שם אי', בעי ר"ז חטין שירדו בעבין מהו, למאי אי למנחות אמאי לא, אלא לשתי הלחם וכו', ופי' בתוס' שם דאיירי בחיטין שירדו דרך נס בעבים.

(ב) נ"ט ב', אר"י א"ר אדה"ר לא הותר לו בשר לאכילה, דכ' לכם יהי לאכלה ולכל חית הארץ, ולא חית הארץ לכם וכו'. מיתיבי הי' ר"י בן תימא אומר אדה"ר מיסב בג"ע הי' והיו מלאכי השרת צולין לו בשר וכו', התם בבשר היורד מן השמים.

(ג) ולכן כשרים החטים שירדו בעבים כיון שלא כתוב בתורה שהמנחות יהיו מחטים הצומחים בקרקע.

בשנים די"ל דבנס דחנוכה הי' הנס שבפך הי' בו מידת מועט המחזיק את המרובה (ד), והי' באמת הרבה שמן זית, נמצא (ה) גם בלילה הראשון משמן שעמד בנס. - -

אביכם

א. מ. אלטר

יג

ב"ה ג' וישב [תרפ"ט]

כבוד ידידי היקר הרש"ו שליט"א.

קבלתי מכתבו, והנני להשיבו על קושיותו שהיא כקושית התוס' רעק"א על הרע"ב שהביא טעם הרמב"ם (א), וכבר השיב תפא"י כי כל

(ד) שהמעשה הי' כך, קודם מלחמת החשמונאים לקחו במקדש פך של שלשה וחצי לוג ושפכו לתוכו שלשה וחצי לוג שמן, ולא הי' מלא, ושפכו כן שמונה פעמים עד שהתמלא, וראו בזה דבר פלא לכן חתם הכה"ג את הפך בחותמו. ועפי"ז יישב אדמו"ר זצ"ל עוד ב' קושיות, מה ראה הכה"ג לחתום את הפך בחותמו, ועוד קשה הל' פך א' של שמן וכו' ונעשה בו נס וכו' שמשמע שהנס הי' בפך (כתבי חסידים).

(ה) הכונה ליישב קו' הב"י (בסי' תר"ע) למה קבעו ח' ימי חנוכה הלא הנס הי' רק ז' ימים דהא הי' בשמן שמצאו כדי להדליק יום אחד.

יג. (א) במשנה רפ"ב דשבת, במה מדליקין ובמה אין מדליקין וכו' ולא בזפת ולא בשעווה וכו'. וכתב הרע"ב דשמנים שאמרו חכמים אין מדליקין בהם, לפי שאין נמשכין אחר הפתילה, ומתוך שאין הנר דולקת יפה חיישינן שמא יטה השמן ע"פ הנר ונמצא מבעיר. א"נ שמא יניח הנר ויצא ואנן קיימ"ל דנר של שבת חובה, עכ"ל. והטעם השני שהביא הרע"ב הוא מדברי הרמב"ם בפ"י המשניות. והק' ע"ז בתוס' רעק"א הא בגמ' מוכח דטעם איסור ההדלקה במשנה הוא שמא יטה. דהרי לרב הונא דס"ל בגמ' שם (כ"א א')